ଦାନିଏଲଙ୍କ ପୁସ୍ତକ - ପ୍ରଥମ ସଂଖ୍ୟା

ଉଲାଇ ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍

Jeff Pippenger
2023-11-21

> "ସେବକମାନେ ଓ ଲୋକମାନେ ଘୋଷଣା କରିଥିଲେ ଯେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନେ ଅବୋଧ ରହସ୍ୟ। କିନ୍ତୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ତାଙ୍କ ଶିଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ସମୟରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାସମ୍ବନ୍ଧରେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା ଦାନିଏଲଙ୍କ ବାକ୍ୟମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରି କହିଲେ, 'ଯେ କେହି ପଢ଼େ, ସେ ବୁଝୁ।' ମାଥିଉ 24:15। ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକ ରହସ୍ୟ, ଯାହା ବୁଝିବାକୁ ନୁହେଁ, ଏହି ଦାବିକୁ ସେହି ପୁସ୍ତକର ଶୀର୍ଷକ ନିଜେ ଖଣ୍ଡନ କରେ: 'ଯୀଶୁ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ, ଯାହା ଈଶ୍ୱର ତାଙ୍କୁ ଦେଇଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ତାଙ୍କର ଦାସମାନଙ୍କୁ ସେହି ସବୁ ବିଷୟ ଦେଖାଇବେ, ଯାହା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବାକୁ ହେବ.... ଧନ୍ୟ ସେ, ଯେ ପଢ଼େ, ଏବଂ ସେମାନେ ଯେ ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବାକ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣନ୍ତି ଓ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି; କାରଣ ସମୟ ସନ୍ନିକଟ।' ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ 1:1–3।"
>
> "ଭବିଷ୍ୟଦ୍ବକ୍ତା କହୁଛନ୍ତି: 'ଯେ ପଢ଼େ ସେ ଧନ୍ୟ'—କେହି କେହି ଅଛନ୍ତି ଯେମାନେ ପଢ଼ିବେ ନାହିଁ; ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ନୁହେଁ। 'ଏବଂ ଯେମାନେ ଶୁଣନ୍ତି'—ଆଉ କେହି କେହି ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି, ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କୌଣସି କଥା ଶୁଣିବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି; ଏହି ଆଶୀର୍ବାଦ ଏହି ଶ୍ରେଣୀ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ନୁହେଁ। 'ଏବଂ ତାହାରେ ଲିଖିତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ପାଳନ କରନ୍ତି'—ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ସଂନିହିତ ସତର୍କବାଣୀ ଓ ନିର୍ଦ୍ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ଗଣ୍ୟ କରିବାକୁ ଅନେକେ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି। ଏମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହିମଧ୍ୟ ପ୍ରତିଜ୍ଞାକୃତ ଆଶୀର୍ବାଦର ଦାବି କରିପାରିବେ ନାହିଁ। ଯେମାନେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଉପହାସ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏଠାରେ ଗମ୍ଭୀରଭାବରେ ଦିଆଯାଇଥିବା ପ୍ରତୀକଗୁଡ଼ିକୁ ଠାଟ୍ଟା କରନ୍ତି, ଯେମାନେ ନିଜ ଜୀବନକୁ ସଂଶୋଧନ କରିବାକୁ ଏବଂ ମନୁଷ୍ୟପୁତ୍ରଙ୍କ ଆଗମନ ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହେବାକୁ ଅସ୍ୱୀକାର କରନ୍ତି, ସେମାନେ ଆଶୀର୍ବାଦହୀନ ରହିବେ।"
>
> "ପ୍ରେରିତ ପ୍ରକାଶନର ସାକ୍ଷ୍ୟକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖି, ମନୁଷ୍ୟମାନେ କେମିତି ସାହସ କରନ୍ତି ଏହା ଶିକ୍ଷା ଦେବାକୁ ଯେ ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟ ଏକ ରହସ୍ୟ, ଯାହା ମାନବ ବୁଝାମଣାର ଆବାକାଶରୁ ପାରେ? ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିବା ଏକ ରହସ୍ୟ, ଏକ ଖୋଲାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ। ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ମନକୁ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ନିର୍ଦ୍ଦେଶ କରେ, ଏବଂ ଉଭୟେ ଏହି ଜଗତର ଇତିହାସର ଶେଷକାଳରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଘଟଣାମାନଙ୍କ ବିଷୟରେ ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦିଆଯାଇଥିବା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଦାନ କରେ।" The Great Controversy, 340.

"ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ଅଧ୍ୟୟନ ମନକୁ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କ ଦିଗକୁ ନେଇଯାଏ।" କେହି କେହି ବ୍ୟକ୍ତି କେବଳ ଦାନିୟେଲ ପୁସ୍ତକର ଭିତରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ମାତ୍ର ଦେଖନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଦାନିୟେଲ ସତ୍ୟର ଦୁଇଟି ରେଖା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଯେ ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ତାଙ୍କ ପୁସ୍ତକର ଶେଷ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟ ଅଟେ। ପ୍ରଥମ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତମୂଳକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରଦର୍ଶନ କରେ, ଯାହା ସାଧାରଣତଃ ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପରିଚିତ ରହିଛି। ଆମେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ପ୍ରଥମ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟକୁ ବିଚାର କରିବା ପୂର୍ବରୁ, ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଶେଷ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ବାସ୍ତବରେ କେବଳ ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କାହିଁକି ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି, ତାହା ଆମେ ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବୁ। ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ ଶିନାରର ଦୁଇଟି ମହାନଦୀକୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ସୂଚିତ କରନ୍ତି। ସେ ଯେ ପ୍ରତୀକତ୍ୱ ଉପସ୍ଥାପନ କରିଛନ୍ତି, ତାହାକୁ ଯେତେବେଳେ ଆମେ ଗ୍ରହଣ କରୁ, ସେତେବେଳେ ଦାନିୟେଲଙ୍କ ଶେଷ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଦୁଇଟି—ଏବଂ କେବଳ ଦୁଇଟି—ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଦେଖିବା ପାଇଁ ଆମେ ଚାବି ପାଉ।

> "ଦାନିଏଲ୍ ଯେ ଆଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ବିଶେଷତଃ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ର କୂଳେ, ଶିନାରର ସେହି ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ତ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ

କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ।" Testimonies to Ministers, 112.

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନ ଉଲାଇ ନଦୀତୀରରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

> ରାଜା ବେଲ୍ଶତ୍ସରଙ୍କ ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ, ପ୍ରଥମେ ଯେହା ମୋତେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ପରେ ଆଉ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ମୋତେ, ଅର୍ଥାତ୍ ମୋତେ ଦାନିୟେଲଙ୍କୁ, ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା। ଏବଂ ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି; ମୁଁ ଯେତେବେଳେ ଦେଖୁଥିଲି, ସେତେବେଳେ ଏହା ଘଟିଲା ଯେ, ମୁଁ ଏଲାମ ପ୍ରାନ୍ତରେ ଥିବା ଶୂଶନ ନଗରର ରାଜପ୍ରାସାଦରେ ଥିଲି; ଏବଂ ମୁଁ ଦର୍ଶନରେ ଦେଖିଲି ଯେ, ମୁଁ ଉଲାଇ ନଦୀ ପାଖରେ ଥିଲି। ଦାନିୟେଲ 8:1, 2.

ଯେତେବେଳେ ଆମେ *Testimonies to Ministers* ରୁ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟି ଗ୍ରହଣ କଲୁ, ଯେଉଁଠାରେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟ୍ "ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ" ଉଲ୍ଲେଖ କରି ସେମାନଙ୍କୁ "ଶିନାରର ମହାନଦୀମାନ" ବୋଲି କହିଥିଲେ, ସେତେବେଳେ ଆମେ ସିଷ୍ଟର ହ୍ୱାଇଟଙ୍କ ଲେଖନୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟର ଅଧ୍ୟୟନ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟାଖ୍ୟାଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଗୋଟିଏରୁ ସେହି ଅନୁଚ୍ଛେଦଟିକୁ ବିଶ୍ଳେଷଣ କରୁଥିଲୁ। ସେହି ଅଂଶରେ ସେ କହିଛନ୍ତି, "ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟର ଅଧିକ ନିକଟତର ଅଧ୍ୟୟନର ଆବଶ୍ୟକତା ଅଛି; ବିଶେଷକରି ଆମର କାର୍ଯ୍ୟର ଇତିହାସରେ ପୂର୍ବେ କେବେ ନଥିବା ପରି ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଉପରେ ଧ୍ୟାନ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ।"

ଆମେ ଯଦି ଏମାତ୍ର ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଠରୁ ଉଦ୍ଧୃତ କରିଥିବା ପ୍ରଥମ ଦୁଇଟି ପଦକୁ ସତର୍କତାର ସହ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏମିତି ଗୋଟିଏ ସତ୍ୟ ବିଷୟରେ ଦୁଇଟି ଆନ୍ତରିକ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରେ, ଯାହା ପ୍ରାୟଃ ଅବହେଳିତ ହୋଇଥାଏ। ଦାନିଏଲ କହୁଛନ୍ତି, "ବେଲ୍ଶତ୍ସରଙ୍କ 'ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ' 'ମୋ ପାଇଁ ଗୋଟିଏ ଦର୍ଶନ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା।'" ପରେ ସେ ଯୋଗ କରନ୍ତି, "'ପ୍ରଥମେ ଯାହା ମୋତେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ପରେ।'" ଏହି ପଦକୁ ଦୁଇ ପ୍ରକାରରେ ବୁଝିହେବ, ଏବଂ ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ବୁଝିଲେ ମଧ୍ୟ ସମାନ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ନେଇଯାଏ।

ଗବ୍ରିଏଲ୍ ସେହି ଦୂତ ଥିଲେ ଯିଏ ଦାନିଏଲଙ୍କ ପାଖକୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଆଲୋକ ଆଣିଥିଲେ, ଯେପରି ସେ ସମସ୍ତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱକ୍ତାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆଣିଥିଲେ; କାରଣ ସେ ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଆଲୋକବାହକ ଭାବେ ଶୟତାନଙ୍କୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିଥିଲେ। ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା, ଶାସ୍ତ୍ରମାନଙ୍କ ଭିତରେ ଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶନାରେ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଦାନିଏଲ୍ ଏହାକୁ ବୁଝିଥିଲେ କି ନାହିଁ, ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ସେ କେବଳ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣକୁ ଚିହ୍ନଟ କରୁନଥିବା ସହ, ସେହି ପଦରେ ସେ ସେହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ପର୍ଯ୍ୟବେକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଦୁଇଜଣ ସାକ୍ଷୀକୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କରୁଛନ୍ତି। ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଦାନିଏଲ୍ ଯାହା ଲିପିବଦ୍ଧ କରିଥିଲେ, ତାହା ହେଲା, ଉଲାଇ ନଦୀ କୂଳରେ ସେ ପାଇଥିବା ଦର୍ଶନ ପୂର୍ବରୁ ସେ ଏକ ଦର୍ଶନ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ। ଉଲାଇ ନଦୀ କୂଳରେ ଥିବା ଦର୍ଶନ ବେଲ୍ଶତ୍ସରଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଆସିଥିଲା। ଉଲାଇ ନଦୀ କୂଳର ଦର୍ଶନର ପୂର୍ବରୁ ଥିବା ସେହି ଦର୍ଶନ ବେଲ୍ଶତ୍ସରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ଆସିଥିଲା।

> ବାବିଲୋନର ରାଜା ବେଲଶତ୍ସରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ, ଦାନିଏଲ ନିଜ ଶଯ୍ୟାରେ ଥିବାବେଳେ ଗୋଟିଏ ସ୍ୱପ୍ନ ଏବଂ ନିଜ ମୁଣ୍ଡର ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖିଲେ; ପରେ ସେ ସେହି ସ୍ୱପ୍ନ ଲେଖିଲେ, ଏବଂ ବିଷୟମାନଙ୍କର ସାରକଥା କହିଲେ। ଦାନିଏଲ 7:1.

ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ପ୍ରଥମ ପଦରେ ଦାନିଏଲ ଏହା ସୂଚିତ କରୁଛନ୍ତି ଯେ, ବେଲଶତ୍ସରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷରେ ମଧ୍ୟ ସେ ଏକ ଦର୍ଶନ ପାଇଥିଲେ, କାରଣ ସେ କହୁଛନ୍ତି, "ପ୍ରଥମେ ଯାହା ମୋ ପାଖରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହାର ପରେ।" ଉଲାଇ ଦର୍ଶନ କି ବେଲଶତ୍ସରଙ୍କ ପ୍ରଥମ ବର୍ଷର ଦର୍ଶନର ପରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ନାକି ଏହି ଦୁଇଟି ସମାନାନ୍ତର ଦର୍ଶନର ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରଥମ ଦର୍ଶନର ପରେ ଏହା ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା? ଯେକୌଣସି ଉତ୍ତର ଠିକ ଅଟେ। ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଅଧ୍ୟାୟ ସାତର ଦର୍ଶନ ସହିତ ଏକେ ଦର୍ଶନ। ଗବ୍ରିଏଲ "ପୁନରାବୃତ୍ତି କରି ବିସ୍ତାର କର" ନାମକ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ, ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ "ଦୁଇଜଣଙ୍କ ସାକ୍ଷ୍ୟ ଉପରେ ଏକ ବିଷୟ ସ୍ଥାପିତ ହୁଏ" ଏହି ନିୟମକୁ ପ୍ରୟୋଗ କରୁଛନ୍ତି। ଉଭୟ ଦର୍ଶନ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଉଲ୍ଲେଖ କରେ।

ସପ୍ତ ମ ଅଧ ।ୟର ଦର୍ଶନ ସେହି ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଶିକାରୀ ପଶୁମାନଙ୍କ ରୂପରେ ଚିତ୍ର ି ତ କରେ; ଏହିପରି ସେମାନଙ୍କ ୁ ସେମାନଙ୍କ ର ନାଗରିକ ଶକ୍ତ ି ର ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ରେ ଉଲ୍ଲେ ଖିତ ଏବଂ ପ୍ର ସ୍ତ ୁ ତ କରାଯାଇଛି। ଅଷ୍ଟ ମ ଅଧ ।ୟର ଦର୍ଶନ ସେହି ସମାନ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଇଶ୍ୱ ରଙ୍କ ପବିତ୍ର ।ଳୟର ସେବାର ପ୍ର ତୀକମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ।ରା ଚିତ୍ର ି ତ କରେ, ଯଦ୍ୟ ପି ପବିତ୍ର ।ଳୟର ସେବାର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ପ୍ର ତୀକକୁ ଜାଣିଶୁଣି ବିକୃତ କରାଯାଇଛି, ଯେଣେକି ଏକ ଜାଲିଆତି ଉପାସନାକୁ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଉ। ଦାନିଏଲ ଆଠ ସପ୍ତ ମ ଅଧ ।ୟର ଦର୍ଶନ ପରି ସେହି ସମାନ ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ଚିତ୍ର ି ତ କରେ, କିନ୍ତୁ ଏହା ସେହି ରାଜ୍ୟ ମାନଙ୍କ ୁ ସେମାନଙ୍କ ର ଧାର୍ମିକ ପରିପ୍ରେ କ୍ଷ ୍ୟ ରେ ସ୍ଥ ।ପିତ କରେ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଉଲାଇ ଦର୍ଶନ ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନକୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରେ ଏବଂ ବିସ୍ତୃତ କରେ। ସପ୍ତମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ନାଗରିକ ପକ୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ବାଇବେଲୀୟ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ରାଜ୍ୟଗୁଡ଼ିକର ଧାର୍ମିକ ପକ୍ଷକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ। ଏହାକୁ ଯେତେବେଳେ ସ୍ୱୀକାର କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ବୁଝିହେବ ଯେ ସପ୍ତମ ଏବଂ ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟ ଏକେଇ ଦର୍ଶନ। ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଗବ୍ରିଏଲ ଆସି ଅଷ୍ଟମ ଅଧ୍ୟାୟର ଦର୍ଶନରେ ଥିବା ସମୟ-ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ତତ୍ତ୍ୱର ବ୍ୟାଖ୍ୟା ଦେଇଥାନ୍ତି। ଏହିପରି, ଉଲାଇର ଦର୍ଶନ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟଗୁଡ଼ିକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ପରେ ଦଶମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀ ପରିଚିତ କରାଯାଏ।

> ପର୍ସିଆର ରାଜା କୁରୁଶଙ୍କ ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ଦାନିଏଲଙ୍କୁ, ଯାହାଙ୍କ ନାମ ବେଲ୍ଟଶସ୍ସର ବୋଲି ଡାକାଯାଉଥିଲା, ଗୋଟିଏ ବିଷୟ ପ୍ରକାଶିତ ହେଲା; ଏବଂ ସେହି ବିଷୟ ସତ୍ୟ ଥିଲା, କିନ୍ତୁ ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ ସମୟ ଦୀର୍ଘ ଥିଲା; ଏବଂ ସେ ସେହି ବିଷୟକୁ ବୁଝିଲେ, ଓ ଦର୍ଶନର ଅର୍ଥ ଅନୁଭବ କଲେ। ସେହି ଦିନମାନରେ ମୁଁ, ଦାନିଏଲ, ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତାହ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଶୋକ କରୁଥିଲି। ମୁଁ କୌଣସି ରୁଚିକର ଖାଦ୍ୟ ଖାଇନଥିଲି, ମାଂସ କିମ୍ବା ଦ୍ରାକ୍ଷାରସ ମୋର ମୁଖରେ ପ୍ରବେଶ କରିନଥିଲା, ଏବଂ ପୂର୍ଣ୍ଣ ତିନି ସପ୍ତାହ ସମାପ୍ତ ହେଉଥିବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଁ ସର୍ବଥା ନିଜକୁ ଅଭିଷେକ କରିନଥିଲି। ଏବଂ ପ୍ରଥମ ମାସର ଚବ୍ବିଶତମ ଦିନରେ, ଯେତେବେଳେ ମୁଁ ମହାନଦୀର କୂଳେ ଥିଲି, ଯାହାର ନାମ ହିଦ୍ଦେକେଲ। ଦାନିଏଲ 10:1–4।

ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ଉତ୍ତରର ରାଜାଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପରିଚୟ କରାଏ। ଏହା ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ରାଜ୍ୟର ବିଭଜନ ସହ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ପରବର୍ତ୍ତୀ ଇତିହାସର ଉତ୍ଥାନ-ପତନକୁ ଚିହ୍ନିତ କରେ, ଯେଉଁଠାରେ ଶେଷପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମହାନ ଆଲେକ୍ସାଣ୍ଡରଙ୍କ ପୂର୍ବତନ ରାଜ୍ୟର ବିଘଟନରୁ କେବଳ ଦୁଇଜଣ ପ୍ରତିପକ୍ଷ ଅବଶିଷ୍ଟ ରହିଯାଆନ୍ତି—ଏକ ପ୍ରକୃତ ଦକ୍ଷିଣର ରାଜା ବନାମ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଉତ୍ତରର ରାଜା। ଶେଷରେ ଏହା ପାପତନ୍ତ୍ରର ଇତିହାସକୁ ପହଞ୍ଚେ, ଯେଉଁଥି ତାହାପରେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଉତ୍ତରର ରାଜା ହୁଏ, ଯିଏ ତାହାପରେ ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷରେ ନିଜ ଶେଷକୁ ପ୍ରାପ୍ତ ହୁଏ, ମୀଖାଏଲ ଉଠି ଦଣ୍ଡାୟମାନ ହୁଅନ୍ତି ଏବଂ ମାନବୀୟ ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ। ସରଳ ସାରାଂଶ ହେଲା, ଉଲାଇ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ହେଉଛି ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ପବିତ୍ରାଳୟ ଏବଂ ତାଙ୍କର ସେନାବଳର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଦର୍ଶନ, ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍ ନଦୀର ଦର୍ଶନ ସେହି ଏକେ ଇତିହାସକାଳରେ ଈଶ୍ୱର ଏବଂ ତାଙ୍କର ଜନମାନଙ୍କ ଶତ୍ରୁଙ୍କ ବାହ୍ୟ ଦର୍ଶନ ଅଟେ। ଏହା ପ୍ରକାଶିତବାକ୍ୟର ସାତଟି କଳିସିଆ ଏବଂ ସାତଟି ମୋହରରେ ପାଇଯାଉଥିବା ସେହି ଏକେ ନୀତିକୁ ବ୍ୟବହାର କରୁଛି।

> “ଅନେକ ସେବକ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ବ୍ୟାଖ୍ୟା କରିବା ପାଇଁ କୌଣସି ପ୍ରୟାସ କରନ୍ତି ନାହିଁ। ସେମାନେ ଏହାକୁ ଅଧ୍ୟୟନ କରିବା ପାଇଁ ଅନୁପଯୋଗୀ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି କହନ୍ତି। ଯେହେତୁ ଏଥିରେ ରୂପକ ଓ ପ୍ରତୀକମାନଙ୍କର ବର୍ଣ୍ଣନା ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଏହାକୁ ଏକ ମୋହରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ ବୋଲି ଗଣ୍ୟ କରନ୍ତି। କିନ୍ତୁ ଏହାକୁ ଯେ ନାମ ଦିଆଯାଇଛି, ‘ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ,’ ସେହି ନାମଟି ନିଜେ ଏହି ଧାରଣାର ଖଣ୍ଡନ ଅଟେ। ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ଏକ ମୋହରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଏହା ଏକ ଉଦ୍ଘାଟିତ ପୁସ୍ତକ ମଧ୍ୟ ଅଟେ। ଏହା ପୃଥିବୀର ଇତିହାସର ଅନ୍ତିମ ଦିନଗୁଡ଼ିକରେ ଘଟିବାକୁ ଥିବା ଆଶ୍ଚର୍ଯ୍ୟଜନକ ଘଟଣାମାନଙ୍କର ଲେଖାଜୋଖା ରଖେ। ଏହି ପୁସ୍ତକର ଶିକ୍ଷାମାନେ ସ୍ପଷ୍ଟ, ରହସ୍ୟମୟ ଓ ଅବୋଧଗମ୍ୟ ନୁହେଁ। ଏଥିରେ ଦାନିଏଲରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଏକେଇ ଧାରାକୁ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। କିଛି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀକୁ ଈଶ୍ୱର ପୁନରୁକ୍ତ କରିଛନ୍ତି, ଏହିପରି ଦେଖାଇ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଆବଶ୍ୟକ। ପ୍ରଭୁ ସେହି କଥାମାନଙ୍କୁ ପୁନରୁକ୍ତ କରନ୍ତି ନାହିଁ, ଯାହାର କୌଣସି ବଡ଼ ପରିଣାମ ନାହିଁ।” Manuscript Releases, volume 8, 413.

ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକରେ ଯେଉଁ ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଓ ବାହ୍ୟ ଇତିହାସ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରାଯାଇଛି, ସେହି ଇତିହାସକୁ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକରେ ପୁନର୍ବାର ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଛି। ଏହି ଦୁଇ ଦର୍ଶନରୁ ଉତ୍ପନ୍ନ ହେଉଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ଆଲୋକକୁ ଛାଡ଼ି ଦେଲେ, ୱିଲିଅମ୍ ମିଲର୍ ଦ୍ୱାରା ଗୃହୀତ ଏବଂ ପରେ Future for America ଦ୍ୱାରା ଅନୁସୃତ ବାଇବେଲୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ପଦ୍ଧତିର ମଧ୍ୟ ଏକ ସ୍ଥିରୀକରଣ ଏଥିରେ ରହିଛି। ଠିକ ଭାବେ ବିଚାର କରାଗଲେ, ଦାନିଏଲର ପୁସ୍ତକ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ—ଉଭୟେ—ବାଇବେଲ୍ ନିଜ ମଧ୍ୟରେ ଚିହ୍ନିତ କରିଥିବା ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ସିଦ୍ଧାନ୍ତଗୁଡ଼ିକର ସ୍ଥିରୀକରଣ ପାଇଁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣଖଣି ଅଟନ୍ତି।

ଉଲାଇ ଅନ୍ତର୍ନିହିତ ବିଷୟ ଭାବେ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ ବାହ୍ୟ ବିଷୟ ଭାବେ ଥିବାରୁ, ସେମାନେ "ଶେଷକାଳରେ" ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିବା ସେହି ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରନ୍ତି। ଉଲାଇ "ଶେଷକାଳରେ" 1798 ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେଲା, ଏବଂ ହିଦ୍ଦେକେଲ "ଶେଷକାଳରେ" 1989 ମସିହାରେ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେଲା, ଯେତେବେଳେ, ଦାନିଏଲ ଏଗାର, ପଦ ଚାଳିଶରେ ବର୍ଣ୍ଣିତ ଭାବେ, ପୂର୍ବତନ ସୋଭିଏତ ସଂଘକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଦେଶଗୁଡ଼ିକୁ ପାପାସୀ ଓ ଯୁକ୍ତରାଷ୍ଟ୍ର ଦ୍ୱାରା ହଟାଇ ଦିଆଯାଇଥିଲା।

ଯେତେବେଳେ ଏହି ସତ୍ୟଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏହାକୁ ମଧ୍ୟ ସ୍ୱୀକୃତ କରାଯାଇପାରେ ଯେ, ଏହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ପ୍ରକୃତରେ ଏକେ ଦର୍ଶନ; ଯେପରି ସାତଟି କଳିସିଆ ଏବଂ ସାତଟି ମୋହରର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସ ଏକେ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ଇତିହାସକୁ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରେ। ତେବେ ଏହି ଦୁଇଟି ଦର୍ଶନ ସେହି ମାର୍ଗରୂପେ ପ୍ରକାଶିତ ହୁଏ, ଯାହାକୁ ପ୍ରଭୁ ପୂର୍ବତନ ପ୍ରଥମ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିଲେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ତୃତୀୟ ଦୂତର ଆନ୍ଦୋଳନରେ ବ୍ୟବହାର କରିବେ, ଯେଣିକି ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଦ୍ୱାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟ, ନବମ ଓ ଦଶମ ପଦରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ପରୀକ୍ଷାପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଉତ୍ପନ୍ନ କରାଯାଉ।

> ଏବଂ ସେ କହିଲେ, ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ତୁମ ପଥରେ ଯାଅ; କାରଣ ଏହି କଥାମାନ ଅନ୍ତକାଳ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବନ୍ଦ ଓ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଛି। ଅନେକେ ଶୁଦ୍ଧ ହେବେ, ଧଳା କରାଯିବେ, ଏବଂ ପରୀକ୍ଷିତ ହେବେ; କିନ୍ତୁ ଦୁଷ୍ଟମାନେ ଦୁଷ୍ଟତା କରିବେ; ଏବଂ ଦୁଷ୍ଟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ କେହି ବୁଝିବେ ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ଜ୍ଞାନୀମାନେ ବୁଝିବେ। ଦାନିଏଲ 12:9, 10.

୧୯୮୯ ମସିହାରେ ହିଦ୍ଦେକେଲଙ୍କ ମୋହର ଖୋଲାଯାଇଥିବାର ଏକ ଉଦାହରଣ ସ୍ୱରୂପ, ପ୍ରେରଣା କ'ଣ କହିଛି ତାହା ବିଚାର କରନ୍ତୁ।

> "ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟରେ ବାଇବେଲର ସମସ୍ତ ପୁସ୍ତକ ଏକତ୍ରିତ ହୋଇ ସମାପ୍ତିକୁ ପହଞ୍ଚେ। ଏଠାରେ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପୂରକତା ଅଛି। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ; ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶନ। ଯେ ପୁସ୍ତକଟିକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କରାଯାଇଥିଲା, ସେହିଟି ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ନୁହେଁ, ବରଂ ଶେଷ ଦିନସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଦାନିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶଟି ଅଟେ। ଦୂତ ଆଜ୍ଞା ଦେଇଥିଲେ, 'କିନ୍ତୁ ହେ ଦାନିଏଲ, ତୁମେ ଏହି କଥାମାନଙ୍କୁ ବନ୍ଦ କର, ଏବଂ ଶେଷ ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହି ପୁସ୍ତକକୁ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ କର।' ଦାନିଏଲ 12:4।" ପ୍ରେରିତମାନଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟ, 585.

ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ—ଉଭୟେ—ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ; କିନ୍ତୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଜ୍ମ କେବଳ ଏତିକି ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହୋଇଛି ଯେ, 1798 ମସିହା ଦାନିଏଲଙ୍କର "ଶେଷକାଳ" ଥିଲା, ଯେତେବେଳେ ତାଙ୍କର ପୁସ୍ତକ ମୁଦ୍ରାମୁକ୍ତ ହେବାକୁ ଥିଲା। ତଥାପି, ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ସେହି ଅଂଶ ଯାହା "ଶେଷ ଦିନମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ," ଅଧିକ ସଠିକ ଭାବରେ ଦାନିଏଲ ଗ୍ରନ୍ଥର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ଶେଷ ଛଅଟି ପଦ ଅଟେ, କାରଣ ସେହି ପଦଗୁଡ଼ିକର ଶେଷରେ ମିଖାଏଲ ଉଠି ଦାଁଡନ୍ତି, ଯେତେବେଳେ ମନୁଷ୍ୟଙ୍କର ଅନୁଗ୍ରହକାଳ ସମାପ୍ତ ହୁଏ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ସପ୍ତମ, ଅଷ୍ଟମ ଓ ନବମ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଚିହ୍ନଟ ହୋଇଥିବା ବିଚାରର ଦର୍ଶନ, 1798 ମସିହାରେ "ଶେଷ ସମୟ" ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ରହିଥିଲା। ଯେ ଆଲୋକ ଉଦ୍‌ଭାସିତ ହେଲା (ଯାହା ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହୋଇଥିବା ଉଲାଇ ଦର୍ଶନ ଉତ୍ପନ୍ନ କରିଥିଲା), ସେହିଟା ବିଚାରର ସମାପ୍ତିର ଘୋଷଣା ନୁହେଁ, ବରଂ ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭର ଘୋଷଣା ଥିଲା। ହିଦ୍ଦେକେଲ ଦର୍ଶନ ସହିତ ଯେ ଆଲୋକ ଅମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ହେଲା, ସେହିଟି ଅନୁସନ୍ଧାନାତ୍ମକ ବିଚାରର ସମାପ୍ତିକୁ ଚିହ୍ନଟ କରେ, ଏବଂ ଏହା ଦାନିଏଲର ସେହି ଅଂଶ ମଧ୍ୟ, ଯେଉଁଥିରେ "ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧିତ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀର ଅଂଶ" ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ ଅଛି।

୧୭୯୮ ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର ଆରମ୍ଭକୁ ଘୋଷଣା କଲା। ୧୯୮୯ ମସିହାରେ ହୋଇଥିବା ମୁଦ୍ରାମୋଚନ ତଦନ୍ତାତ୍ମକ ବିଚାରର ସନ୍ନିକଟ ସମାପ୍ତିକୁ ଘୋଷଣା କଲା। ଆଲ୍ଫା ଏବଂ ଓମେଗାଙ୍କର ସହି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ସହଜରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ, କିନ୍ତୁ କେବଳ ତେବେ, ଯଦି ଆପଣ ତାହା କ'ଣ ତାହା ଜାଣନ୍ତି, ଏବଂ ତାହାକୁ ଖୋଜିବା ପାଇଁ ଇଚ୍ଛୁକ ଅଟନ୍ତି।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ଏକାଦଶ ଅଧ୍ୟାୟର ପଞ୍ଚଚାଳିଶତମ ପଦରେ ଯେତେବେଳେ ଅନୁଗ୍ରହର ସମୟ ସମାପ୍ତ ହୁଏ, ସେତେବେଳେ ଆଲ୍ଫା ଓ ଓମେଗାଙ୍କର ସ୍ୱାକ୍ଷର ଲିପିବଦ୍ଧ ହୋଇଥାଏ। ଦାନିଏଲର ଆରମ୍ଭ ଏହା କେଉଁଠାରେ ସମାପ୍ତ ହୁଏ ତାହାକୁ ସଠିକ୍ ଭାବରେ ଚିତ୍ରିତ କରେ। ଏହା ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନ ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଏକ ପ୍ରକୃତ ଯୁଦ୍ଧ ସହିତ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ, ଏବଂ ପ୍ରକୃତ ବାବିଲୋନ ବିଜୟୀ ହୁଏ।

> ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯେହୋୟାକିମଙ୍କର ରାଜ୍ୟାଭିଷେକର ତୃତୀୟ ବର୍ଷରେ ବାବିଲୋନର ରାଜା ନେବୁଖଦ୍ନେତ୍ସର ଯେରୁଶାଲେମକୁ ଆସି ତାହାକୁ ଅବରୋଧ କଲା। ଏବଂ ପ୍ରଭୁ ଯିହୁଦାର ରାଜା ଯେହୋୟାକିମଙ୍କୁ ତାଙ୍କ ହାତରେ ସମର୍ପଣ କଲେ, ସହିତେ ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ଗୃହର କିଛି ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ; ସେ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଶିନାର ଦେଶରେ ନିଜ ଦେବତାଙ୍କ ଗୃହକୁ ନେଇଗଲା, ଏବଂ ସେହି ପାତ୍ରମାନଙ୍କୁ ନିଜ ଦେବତାଙ୍କ ଭଣ୍ଡାରଗୃହରେ ରଖିଲା। ଦାନିଏଲ 1:1, 2.

ଦାନିଏଲ ଅଧ୍ୟାୟ ଏଗାର, ପଦ ପଞ୍ଚଚାଳିଶରେ, "ଉତ୍ତର ଦେଶର ରାଜା" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତୀକୀକୃତ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ ଏବଂ "ଗୌରବମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତ" ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଘଟୁଥିବା ଏକ ଆତ୍ମିକ ଯୁଦ୍ଧର ସମାପ୍ତି ହୁଏ, ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ଇସ୍ରାଏଲ ଆତ୍ମିକ ବାବିଲୋନ ଉପରେ ବିଜୟୀ ହୁଏ।

> ଏବଂ ସେ ଗୌରବମୟ ପବିତ୍ର ପର୍ବତରେ, ଦୁଇ ସମୁଦ୍ରର ମଧ୍ୟରେ, ନିଜ ରାଜପ୍ରାସାଦର ତମ୍ବୁଗୁଡ଼ିକୁ ସ୍ଥାପନ କରିବ; ତଥାପି ସେ ନିଜ ଅନ୍ତକୁ ପହଞ୍ଚିବ, ଏବଂ ତାହାଙ୍କୁ ସାହାଯ୍ୟ କରିବାକୁ କେହି ରହିବେ ନାହିଁ। ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ମୀଖାଏଲ, ସେହି ମହାନ ଅଧିପତି, ଯିଏ ତୁମ ଜନଙ୍କ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପକ୍ଷରେ ଦଣ୍ଡାୟମାନ ଅଛନ୍ତି, ସେ ଉଠିବେ; ଏବଂ ସେହିପରି ଏକ ସଙ୍କଟର ସମୟ ହେବ, ଯେପରି କୌଣସି ଜାତି ଥିବାଦିନଠାରୁ ସେହି ସମୟ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେବେ ହୋଇନଥିଲା; ଏବଂ ସେହି ସମୟରେ ତୁମ ଜନମାନେ ଉଦ୍ଧାର ପାଇବେ, ଯେମାନେ ପୁସ୍ତକରେ ଲିଖିତ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ। ଦାନିଏଲ 11:45; 12:1.

ଦାନିଏଲ ଏବଂ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକ ଏକେଇ ପୁସ୍ତକ ଅଟେ:

> "ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟର ପୁସ୍ତକ ଏକ ଅଟେ। ଗୋଟିଏ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ, ଅନ୍ୟଟି ପ୍ରକାଶ; ଗୋଟିଏ ମୁଦ୍ରାଙ୍କିତ ପୁସ୍ତକ, ଅନ୍ୟଟି ଖୋଲାଯାଇଥିବା ପୁସ୍ତକ। ଯୋହନ ସେହି ଗୁପ୍ତ ବିଷୟଗୁଡ଼ିକୁ ଶୁଣିଥିଲେ, ଯାହାକି ସେହି ଗର୍ଜନମାନେ ଉଚ୍ଚାରଣ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଲେଖିବାକୁ ତାଙ୍କୁ ଆଜ୍ଞା ଦିଆଯାଇନଥିଲା।" The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.

ଏହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକ, ଯାହା ବାସ୍ତବରେ ଏକେ ପୁସ୍ତକ, ସେଗୁଡ଼ିକ ଦୂତ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିର୍ଦ୍ଦେଶର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୃତି। ମୁଁ ଏହା ଲେଖୁଛି ଏହି ବିଷୟରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସଚେତନ ଥାଇ ଯେ, ଗବ୍ରିଏଲ ଯାହା ଦାନିଏଲ ଏବଂ ଯୋହନଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କଲେ, ତାହା ଯୀଶୁଙ୍କଠାରୁ ଆସିଥିଲା, ଏବଂ ଯୀଶୁ ସେହି ପ୍ରକାଶ ପିତାଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ। ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଗବ୍ରିଏଲଙ୍କୁ ଉନ୍ନତ କରିବା ନୁହେଁ, ବରଂ ଉଭୟ ପୁସ୍ତକରେ ଥିବା ପ୍ରମାଣମାନଙ୍କର ଗଭୀର ପ୍ରକାଶନକୁ ଉନ୍ନତ କରିବା, ଯାହା ଦେଖାଏ ଯେ କିପରି ଆଲଫା ଓ ଓମେଗା ଶାସ୍ତ୍ରୀୟ ବ୍ୟାଖ୍ୟାର ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀମୂଳକ ନିୟମଗୁଡ଼ିକୁ ଏପରି ଭାବରେ ରଚନା କରିଥିଲେ ଯେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏହି ଦୁଇଟି ପୁସ୍ତକର ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇବ—ଯଦି ଆମେ ଦେଖିବାକୁ ଇଚ୍ଛୁକ ହେଉ।

ମୁଁ ଆପଣଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରାଉଁ ଯେ, ଏହି ସମୟରେ ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ ନଦୀମାନଙ୍କର ଦୁଇଟି ଭବିଷ୍ୟବାଣୀର କୌଣସି ବ୍ୟାଖ୍ୟା ପ୍ରସ୍ତୁତ କରିବା ନୁହେଁ। ମୋର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଓ ଅଭିପ୍ରାୟ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକର ପ୍ରଥମ ଛଅ ଅଧ୍ୟାୟରେ ଥିବା ଭବିଷ୍ୟବାଣୀମାନଙ୍କ ସହ ସମ୍ବନ୍ଧ ସ୍ଥାପନ କରିବା। ମୁଁ କେବଳ ଏହି ସତ୍ୟ ପକ୍ଷରେ ଯୁକ୍ତି ପ୍ରସ୍ତୁତ କରୁଛି ଯେ ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ରକାଶିତ ବାକ୍ୟ ପୁସ୍ତକଦ୍ୱୟ, ସମ୍ଭବତଃ, ପରମେଶ୍ୱରଙ୍କ ବାକ୍ୟ

ସବୁଠାରୁ ଗଭୀର ଭାବରେ ଗଠିତ ପୁସ୍ତ କ। ସେମାନେ ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମୂଳକ ସନ୍ଦେ ଶ ପ୍ର ଦର୍ଶନ କରନ୍ତି, ଏବଂ ସେହି ସହିତ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ଚରିତ୍ର କୁ ମଧ୍ୟ ଚିହ୍ନି ତ କରନ୍ତି, ଏବଂ ଏହି ସହିତ ସେହି ସମସ୍ତ ନିୟମକୁ ମଧ୍ୟ ସୂଚିତ କରନ୍ତି, ଯାହାକୁ ପ୍ର ୟୋଗ କରାଯିବା ଆବଶ୍ୟ କ, ଯଦି କେହି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ, ଏବଂ ସେହି ଭବିଷ୍ୟ ବାଣୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ର କାଶ କରିଥିବା ତାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଣିବାକୁ ଚାହେଁ।

ପୁସ୍ତକଗୁଡ଼ିକର ଗଭୀର ସ୍ୱଭାବର ଆଉ ଗୋଟିଏ ଉଦାହରଣ ହେଉଛି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ଲେବ୍ୟବ୍ୟବସ୍ଥା ଛବିଶର "ସାତ ସମୟ" ବିଷୟର ପ୍ରସ୍ତୁତି। "ସାତ ସମୟ"ର ଏହି ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ ପ୍ରାଚୀନ ଇସ୍ରାଏଲରେ, ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କର ମିଲେରାଇଟ ଆନ୍ଦୋଳନରେ, ଏବଂ ବର୍ତ୍ତମାନ ଓ ଭବିଷ୍ୟତର ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ମଧ୍ୟ, ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ "ଠୋକରର ପଥର" ଥିଲା ଏବଂ ଅଛି। ସରଳ ପରିଭାଷାରେ "ଠୋକରର ପଥର" ମାନେ ଏମିତି କିଛି, ଯାହା ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ସେଠାରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଆପଣ ଦେଖନ୍ତି ନାହିଁ। ତେଣୁ, ଥରେ ଆପଣ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ "ସାତ ସମୟ"କୁ ଚିହ୍ନି ପାରିଲେ, ଆପଣ ଦେଖିବେ ଯେ ଏହା ସେଠାରେ ସ୍ପଷ୍ଟଭାବେ ଅଛି, କିନ୍ତୁ ସେହି ସହିତ ଏହା ମଧ୍ୟ ଦେଖିବେ ଯେ, ଯେମାନେ ଦେଖିବାକୁ ବାଛନ୍ତି ନାହିଁ ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ଗୁପ୍ତ ରହିଛି।

ଖୋଲାଭାବରେ ପ୍ରକାଶିତ ଅବସ୍ଥାରେ ଥିବା କୌଣସି ବିଷୟକୁ ବ୍ୟାକରଣଗତ ଭାବରେ ଲୁଚାଇ ରଖିବା ଏକ ଗଭୀର ସାଧନା; ଏହା ଏମିତି କିଛି, ଯାହାକି କୌଣସି ମାନବୀୟ ରହସ୍ୟ-ଉପନ୍ୟାସରେ ସମାବେଶ କରାଯାଇପାରୁ ନଥାନ୍ତା। ଏହା ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କୃତି, କାରଣ ଯେମାନେ ଠୋକର ଖାଇବାକୁ ଇଚ୍ଛା କରନ୍ତି ନାହିଁ, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହା ସ୍ପଷ୍ଟରୂପେ, ସହଜରେ ଦେଖିବାଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ ସେଠାରେ ରହିଛି; କିନ୍ତୁ ଯେମାନେ ଠୋକର ଖାଇବାକୁ ଚୟନ କରନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏହାକୁ ଦେଖିବା ଅସମ୍ଭବ। ଏହା, ଏମିତି କୁହାଯାଇପାରେ, "ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଷ୍ଟିରେ ଲୁଚିଥିବା" ଅଟେ। ଏହା ମାନବତା ଏବଂ ଦିବ୍ୟତାର ଏକ ସଂଯୋଗ ଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୋଇଛି।

ମୁଁ ଏହି ଦାବି କରୁଛି, କାରଣ ଏହି ସମୟରେ ଆମକୁ ସ୍ମରଣ କରାଇବାକୁ ମୁଁ ଇଚ୍ଛା କରେ ଯେ, ଅତି କମରେ 1957 ମସିହାରେ *Questions on Doctrine* ପ୍ରକାଶ ପାଇବା ସମୟରୁ ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ଏକ କାଥଲିକ୍ ଶିକ୍ଷା ରହିଆସିଛି, ଏବଂ ସେହି ଶିକ୍ଷା *Future for America*ର ଏହି ବର୍ତ୍ତମାନ ସତ୍ୟ ଆନ୍ଦୋଳନ ମଧ୍ୟରେ ମଧ୍ୟ ନିଜର ଅଧର୍ମମୟ ମୁଣ୍ଡ ଉଠାଇଛି। ସେହି ଧାରଣା ହେଲା, ଅବତାରଗ୍ରହଣ ସମୟରେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟ ମରିୟମଙ୍କଠାରୁ ଉତ୍ତରାଧିକାରରୂପେ ପାଇଥିବା ଶରୀରଧର୍ମ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ। ନିଶ୍ଚୟ, ଯେମାନେ ଏହି ଶିକ୍ଷାକୁ ସମର୍ଥନ କରନ୍ତି ସେମାନେ ଏହାକୁ ସେହିପରି ଭାବେ ପ୍ରକାଶ କରନ୍ତି ନାହିଁ, କିନ୍ତୁ ତଥାପି ସେମାନେ ଏହି ଅର୍ଥକୁ ହିଁ ଶିକ୍ଷା ଦେଇଥାନ୍ତି। ମୁଁ ଏହାକୁ ଏକ କାଥଲିକ୍ ଶିକ୍ଷା ବୋଲି କହେ, କାରଣ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଆଦମ ପାପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲା, ସେହିପରି ଶୁଦ୍ଧ ଥିଲା ବୋଲି ଯେ ପୂର୍ବଧାରଣା, ତାହା ହେଉଛି ସେହି କାଥଲିକ୍ ଚର୍ଚ୍ଚ ତାଙ୍କର କଥିତ "ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ" ବିଷୟକ ଶିକ୍ଷାରେ ବ୍ୟବହାର କରୁଥିବା ସେହି ସାତାନୀୟ ତର୍କ। ଏବଂ ଯଦି ଆପଣ "ନିଷ୍କଳଙ୍କ ଗର୍ଭଧାରଣ" ନାମକ ଏହି ପୌରାଣିକ ଶିକ୍ଷା ସହିତ ପରିଚିତ ନୁହନ୍ତି, ତେବେ ସେହି ଶିକ୍ଷା କହେ ଯେ ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ଶରୀର ଅଲୌକିକ ଭାବରେ ସେପରି ନିର୍ମିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେପରି ଆଦମଙ୍କ ନିମ୍ନ ସ୍ୱଭାବ ସେ ଓ ହବା ପାପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଥିଲା; ଅଥବା, ଯେପରି ଦାବି କରାଯାଏ, ଖ୍ରୀଷ୍ଟଙ୍କ ପାଖରେ ପତନପୂର୍ବ, ପାପହୀନ ଆଦମୀୟ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା। ଏହା ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷା ଦେଏ ଯେ, ମରିୟମଙ୍କୁ ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଭାବରେ ଆଦମ ପାପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ଯେପରି ଅପତିତ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱଭାବ ଥିଲା, ସେହି ସ୍ୱଭାବ ଦିଆଯାଇଥିଲା, ଯେପରି ସେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମାଙ୍କ ପାଇଁ ଶିଶୁ ଯୀଶୁଙ୍କୁ ତାଙ୍କର ସେହି ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଶରୀରରେ ଅବତୀର୍ଣ୍ଣ କରିବା ନିମନ୍ତେ ଏକ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ପାତ୍ର ହୋଇପାରନ୍ତି।

ନିଶ୍ଚୟ, ଆଡଭେଣ୍ଟିଷ୍ଟ ମଧ୍ୟରେ ଯେମାନେ ଯୀଶୁଙ୍କ ଦେହଧାରଣ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଠିକ୍ ସେହି ଏକେ ନିଷ୍କର୍ଷକୁ ଅଟୁଟ ରଖନ୍ତି, ସେମାନେ ମରିୟମଙ୍କ ସହିତ ସମ୍ବନ୍ଧିତ କୌଣସି ଅଲୌକିକ ଘଟଣାକୁ ଦର୍ଶାନ୍ତି ନାହିଁ; କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ସିଷ୍ଟର୍ ହ୍ୱାଇଟ୍ ଓ ବାଇବେଲର ଅନୁଚ୍ଛେଦଗୁଡ଼ିକୁ ବିକୃତ ଅର୍ଥରେ ବ୍ୟବହାର କରି, ସେହି ଏକେ କାଥୋଲିକ ଧାରଣାକୁ ଶିକ୍ଷା ଦିଅନ୍ତି। ମୁଁ ହଠାତ୍ ବିଷୟାନ୍ତର କରି ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକ ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଆଲୋଚନାରୁ କାହିଁକି ସରିଗଲି? ମୁଁ ତାହାର ଉତ୍ତର ଦେବି।

ଦାନିଏଲ ଓ ପ୍ର କାଶିତ ବାକ୍ୟ ର ଅଦ୍ଭୁତ ଗଠନ ଓ ରୂପରେଖା ମାନବତା ଓ ଦିବ୍ୟ ତ୍ୱ ର ସଂଯୋଗଦ୍ୱାରା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା। ଯୀଶୁ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ , ଏବଂ ବାଇବେଲ ମଧ୍ୟ ପରମେଶ୍ୱ ରଙ୍କ ବାକ୍ୟ । ଯୀଶୁଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଓ ମାନବୀୟ ସ୍ୱ ଭାବ ବାଇବେଲରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଭାବେ ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ପାଇଛି। ସେଥିରେ ଥିବା ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ଦିବ୍ୟ ଏବଂ ହୃଦୟ ଓ ମନକୁ

ରୂପାନ୍ତ ରିତ କରିବାର ସୃଜନଶୀଳ ଶକ୍ତ ିକୁ ଧାରଣ କରେ। ସେହି ବାକ୍ୟ ଗୁଡ଼ିକ ହିଁ ସେଇ ଶକ୍ତ ି, ଯାହା ସମସ୍ତ ବସ୍ତ ୁକୁ ଅସ୍ତ ିତ୍ୱ ରେ ଆଣିଥିଲା। କିନ୍ତୁ ବାଇବେଲକୁ ଲିପିବଦ୍ଧ କରିବା ପାଇଁ ପରମେଶ୍ୱ ର ଯେମାନଙ୍କ ୁ ନିଜ ଉପକରଣ ଭାବେ ବାଛିଥିଲେ, ସେମାନେ ସମସ୍ତେ ପାପୀ ଥିଲେ। ଏହି ସମୀକରଣର ମାନବୀୟ ଅଂଶ ପତିତ ମନୁଷ୍ୟ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱ ାରା ପ୍ର ତିନିଧିତ୍ୱ ପାଉଛି। ବାଇବେଲ ମାନବୀୟ ଓ ଦିବ୍ୟ ର ଏକ ସଂଯୋଗ, ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟ ଦ୍ବ କ୍ତ ାମାନେ ପାପୀ ଥିଲେ, ଯେପରି ଆଦମଙ୍କ ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ସନ୍ତ ାନ ଥିଏ। ଖ୍ରୀ ୍ଷ୍ଟ ଚିନ୍ତ ା, ବାକ୍ୟ କିମ୍ବା କାର୍ଯ୍ୟ ରେ କେବେ ପାପ କରିନଥିଲେ। କିନ୍ତୁ ସେ ଚାରି ହଜାର ବର୍ଷର ଅବନତି ପରେ ମରିୟମଙ୍କ ଶରୀରଧାରୀ ସ୍ୱ ଭାବକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଥିଲେ। ଯଦି ସେ ପ୍ର କୃତରେ ଆଦମ ପାପ କରିବା ପୂର୍ବରୁ ତାଙ୍କ ର ନିମ୍ନ ଶାରୀରିକ ସ୍ୱ ଭାବକୁ ଗ୍ର ହଣ କରିଥାନ୍ତେ , ତେବେ ଏହା ଦାବି କରୁଥାନ୍ତ । ଯେ ବାଇବେଲର ପ୍ର ତ୍ୟେ କ ଲେଖକ ମଧ୍ ପାପହୀନ ଥାଇଥାନ୍ତେ ।

ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେଁ "ସାତ କାଳ"ର "ସମ୍ମୁଖରେ ଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଲୁଚି ରହିବା" କାର୍ଯ୍ୟ କେବଳ ଦାନିଏଲ ଲେଖିଥିବା ଶବ୍ଦମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ହିଁ ସାଧିତ ହୋଇନଥିଲା, ବରଂ କିଙ୍ଗ ଜେମ୍ସ ବାଇବେଲକୁ ଅନୁବାଦ କରିଥିବା ପତିତ ମାନବମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁରି ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇଥିଲା। ପତିତ ମାନବମାନେ ଦୁଇଥର ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକକୁ ସ୍ପର୍ଶ କରିଥିଲେ, ଏବଂ ଯାହା ସାଧିତ ହୋଇଥିଲା, ତାହା ଈଶ୍ୱରଙ୍କ ଦିବ୍ୟ, ପ୍ରଭୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପରିଚାଳନାମୟ ନିରୀକ୍ଷଣ ବିନା କୌଣସି ମାନବଙ୍କ ପକ୍ଷରେ କରିବା ଅସମ୍ଭବ ଥାନ୍ତା।

ଆମ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଲେଖାରେ ଆମେ ଦେଖାଇବା ଆରମ୍ଭ କରିବୁ ଯେ, ଦୈବତ୍ୱ ଓ ମାନବତା ଲେବ୍ୟବସ୍ଥା ପୁସ୍ତକର ଛବିଶ ଅଧ୍ୟାୟର "ସାତ ସମୟ"କୁ ଦାନିଏଲ ପୁସ୍ତକରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଥିବା ସ୍ଥାନରେ କିପରି ଗୁପ୍ତ ରଖିଥିଲେ; କାରଣ ଈଶ୍ୱର ପୂର୍ବରୁ ଜାଣିଥିଲେ, ଏପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଏହାକୁ ଏପରି ଭାବରେ ନିର୍ମାଣ ମଧ୍ୟ କରିଥିଲେ, ଯେ ଏହା ପ୍ରଥମ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ, ଏବଂ ତୃତୀୟ ଦୂତଙ୍କ ଆନ୍ଦୋଳନରେ ଥିବା ଲୋକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ, ପରୀକ୍ଷାର "ଠୋକର ପଥର" ହେବ।

> "ଦାନିଏଲ୍‌ଯେ ଆଲୋକ ଈଶ୍ୱରଙ୍କଠାରୁ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଥିଲେ, ସେହିଟି ବିଶେଷତଃ ଏହି ଶେଷ ଦିନଗୁଡ଼ିକ ପାଇଁ ଦିଆଯାଇଥିଲା। ଉଲାଇ ଓ ହିଦ୍ଦେକେଲ୍‌ର କୂଳେ, ଶିନାରର ସେହି ମହାନ ନଦୀମାନଙ୍କ ପାଖରେ, ସେ ଯେ ଦର୍ଶନମାନ ଦେଖିଥିଲେ, ସେଗୁଡ଼ିକ ବର୍ତ୍ତମାନ ପୂର୍ତ୍ତିର ପ୍ରକ୍ରିୟାରେ ଅଛନ୍ତି, ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ଭବିଷ୍ୟଦ୍ୱାଣୀ କରାଯାଇଥିବା ସମସ୍ତ ଘଟଣା ଶୀଘ୍ର ଘଟିବ।" Testimonies to Ministers, 112.